

МАТЕРІАЛИ

Всеукраїнської науково-практичної
конференції молодих учених
«МЕДИЧНА НАУКА – 2024»
(Полтава, 5 грудня 2024 року)

Світлична Ю.В.	20
РОЛЬ НЮХОВИХ ПОРУШЕНЬ У ПРОГНОЗУВАННІ ТЯЖКОСТІ ПЕРЕБІGU ПНЕВМОНІЙ, СПРИЧИНЕНІХ SARS-COV-2	
Сивогрирова К. Б.	21
РІВЕНЬ ІРІЗИNU В СИРОВАТЦІ КРОВІ У ДІТЕЙ, ХВОРИХ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ 1 ТИПУ: ЗВ'ЯЗОК З РОЗВИТКОМ ДІАБЕТИЧНОЇ ОСТЕОАРТРОПАТІЇ	
Тарамак Л.В.	23
РІВЕНЬ СИРОВАТКОГО КОРТИЗОЛУ У ДІТЕЙ, ХВОРИХ НА ПОЗАЛІКАРНЯНУ ПНЕВМОНІЮ: ПОРІВНЯЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ З ВРАХУВАННЯМ ВИЯВЛЕНОГО ВІРУСУ SARS-COV-2	
Вантиюх В.В.	25
ЗАЛЕЖНІСТЬ СТУПЕНЮ ВИРАЖЕНОСТІ ДИСБІОЗУ КИШКІВНИКА ВІД ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ ПЕЧІНКИ.	
Ващенко А.І., Марченко О.Г.	26
КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІGU САЛЬМОНЕЛЬОЗУ У ГОСПІТАЛІЗОВАНИХ ПАЦІЄНТІВ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ У 2024 РОЦІ	
Заяць Ю.Б.	27
АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ПЕРЕШКОД РОЗВИТКУ ПАЛІАТИВНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ З ВРАХУВАННЯМ ТЕРІТОРІАЛЬНОЇ ПРИНАЛЕЖНОСТІ	
Захарченко Н.А.	28
ХРОНІЧНІ ЗАПАЛЕННЯ СЕЧОВИДІЛЬНОЇ СИСТЕМИ У ДІТЕЙ: ВИЯВЛЕННЯ ТА ОЦІНКА ФАКТОРІВ РИЗИКУ	
Білько В.В., Кайдашев І.П.	30
АНАЛІЗ КОМПЛАНСУ МЕНЕДЖМЕНТУ ХОЗЛ ДО СТАНДАРТИВ GOLD 2024	
Близнюк У.Р.	31
ДОСЛІДЖЕННЯ ОРГАНОЛЕПТИЧНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ СУСПЕНЗІЇ ПРЕПАРАТУ «НІФУРОКСАЗИД»	
Демченко О.В., Доценко С.Я.	32
ПРУЖНО-ЕЛАСТИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ЛЕГЕНЕВОЇ АРТЕРІЇ ПРИ ХРОНІЧНІЙ СЕРЦЕВІЙ НЕДОСТАТНОСТІ ЗІ ЗНИЖЕНОЮ ФРАКЦІЮ ВИКИДУ ЛІВОГО ШЛУНОЧКА ІШЕМІЧНОГО ГЕНЕЗУ.	
Пілат І.О., Скрипник І.М.	33
КЛІНІНІКО-ЛАБОРАТОРНІ ОСОБЛИВОСТІ УРАЖЕНЬ ПЕЧІНКИ В ДЕБЮТІ ГОСТРИХ МІСЛОЇДНИХ ЛЕЙКЕМІЙ	
Савченко Д.С., Леженко Г.О.	35
РОЛЬ Н.PYLORI У РОЗВИТКУ ЗАХВОРЮВАНЬ ВЕРХНІХ ВІДДІЛІВ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ У ДІТЕЙ	
Авгайтіс С.С.	36
РОЛЬ Д-ДІМЕРУ І ПРОКАЛЬЦИТОНІНУ У ВИЗНАЧЕННІ ВАЖКОСТІ ПЕРЕБІGU COVID-19-АСОЦІЙОВАНОЇ ПНЕВМОНІЇ	
КЛІНІЧНА МЕДИЦИНА № 2 (хірургія, акушерство та гінекологія, урологія, ЛОР хвороби, травматологія, онкологія, офтальмологія)	
Балаж Ю.П., Скрипинець І.Ю., Пушкаш І.І. Шерегій А.А.	41
ЕФЕКТИВНІСТЬ VAC-ТЕРАПІЇ У ЛІКУВАННІ ІНФІКОВАНИХ РАН НИЖНІХ КІНЦІВОК У ПАЦІЄНТІВ З ТРАВМАТИЧНИМИ УШКОДЖЕННЯМИ	

но порівняно із нормою без достовірної різниці у групах порівняння ($p>0,05$).

Гіперлейкоцитоз із рівнем лейкоцитів більше $100\times10^9/\text{л}$ зафіксовано у 3 (11,1%) пацієнтів I групи та у 5 (12,9%) пацієнтів II групи без достовірної різниці у групах порівняння ($p>0,05$). У пацієнтів I і II груп у гемограмі рівень лейкоцитів зростав у 1,43 ($p=0,0134$) та 3,25 ($p=0,0067$) раза відповідно без достовірної різниці у групах порівняння ($p>0,05$). Проте відсоток бластних клітин у хворих із M0-M2 варіантами ГМЛ зростала у 1,35 раза ($p<0,0001$) порівняно з хворими із M4- M5 варіантами ГМЛ.

У хворих I групи перед початком специфічного лікування показники біохімічного аналізу крові статистично не відрізнялися від практично здорових осіб. У II груп зафіксовано зростання активності АлАт у сироватці крові у 1,38 ($p=0,011$) рази порівняно із практично здоровими особами. Одночасно саме на фоні M0-M2 варіантів ГМЛ спостерігaloсь підвищення рівня загального білірубіну у 1,26 ($p=0,0265$) рази відносно норми. Проте у хворих I і II груп вміст загального білка у сироватці крові знижувався у 1,03 ($p=0,0002$) і 1,06 ($p=0,0255$) рази відповідно порівняно зі практично здоровими особами.

Висновок. Дебют ГМЛ супроводжується розвитком анемії, тромбоцитопенії і лейкоцитозу у загальному аналізі крові. Варіанти M0-M2 супроводжуються зростанням ризику виникнення тромбоцитопенії тяжкого ступеню порівняно із M4-M5 варіантами, зростанням активності АсАт та вмісту білірубіну у сироватці крові порівняно із нормою. Всі варіанти ГМЛ призводять до розвитку гіпопротеїнемії.

Ключові слова: гостра мієloblastна лейкемія, ураження печінки, анемія, тромбоцитопенія, лейкоцитоз.

УДК 616.33/.34-031-02:579.835.12]-053.2

Савченко Д.С., Леженко Г.О.

РОЛЬ H.PYLORI У РОЗВИТКУ ЗАХВОРЮВАНЬ ВЕРХНІХ ВІДДІЛІВ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО ТРАКТУ У ДІТЕЙ

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, м. Запоріжжя

Актуальність. Поширеність захворювань шлунково-кишкового тракту (ШКТ) у дітей протягом останніх років залишається на високому рівні з тенденцією до зростання. Згідно даних літератури найбільш частими захворюваннями були хронічний гастродуоденіт, виразкова хвороба, а провідним фактором їх розвитку виступає *Helicobacter pylori*.

Мета дослідження. Проаналізувати частоту, з якою виявляються захворювань верхніх відділів ШКТ у дітей та дослідити роль *H.pylori* у їх розвитку.

Матеріали і методи дослідження. Під наглядом перебувало 40 дітей шкільного віку із захворюваннями ШКТ, госпіталізовані до КНП «ЗОКДЛ» ЗОР упродовж 2022-2024 років за наявності відповідних скарг, яким було проведено фіброгастродуоденоскопію(ФГДС). Тривалість захворювання була в межах 1-1,5 років. Наявність інфекції *Helicobacter pylori* визначалась за результатами уреазного тесту та біопсії.

Результати дослідження: Встановлено, що еритематозна гастродуоде-

ногатія мала місце у 8 (20%) дітей, еритематозна гастропатія у 17 (42,5%) дітей, еритематозна дуоденопатія у 4 (10%), еритематозно-геморагічна гастропатія у 4 (10%), еритематозно-ерозивна гастропатія – у 6 (15%), еритематозно-ерозивна дуоденопатія у 3 (7,5%), виразка цибулини ДПК у 4 (10%), ерозивний гастрит у 1 (2,5%), поліпоподібне утворення шлунка у 1 (2,5%). Патологічний процес у гастроуденальній зоні супроводжував дуоденогастральний рефлюкс у 12 (30%), рефлюкс-езофагіт у 12 (30%), випадках, ерозивний рефлюкс-езофагіт у 4 (10%).

За результатами уреазного тесту та біопсії наявність *H.pylori*-асоційованих захворювань ШКТ встановлено у 23(57,5%) дітей. Морфологічно встановлено, що серед них поверхневі запальні процеси склали 19 (82,6%) випадків, ураження слизової оболонки у вигляді виразкових дефектів – 4 (17,4%); в той же час у 17(42,5%) дітей захворювання ШКТ не були асоційовані з *H.pylori*, до їх числа увійшли 3 (17,6%) випадки поверхневого запалення та 14 (82,4%) – ураження слизової оболонки з виразковими дефектами.

Висновок. Таким чином, інфекція *H.pylori* бере участь у формуванні запальних процесів ШКТ. Виходячи з отриманих даних інфекція *H.pylori* має вплив на тяжкість ураження і перебіг захворювань, що потребує подальшого дослідження.

УДК 616.24-002-085

Авгайтіс С.С.

РОЛЬ D-ДІМЕРУ І ПРОКАЛЬЦИТОНІНУ У ВІЗНАЧЕННІ ВАЖКОСТІ ПЕРЕБІГУ COVID-19-АСОЦІЙОВАНОЇ ПНЕВМОНІЇ

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, м. Запоріжжя

Вступ. Всесвітня організація охорони здоров'я оголосила COVID-19 пандемією та серйозною надзвичайною ситуацією у сфері охорони здоров'я. Клінічний спектр захворювання, спричиненого SARS-CoV-2 (*severe acute respiratory syndrome coronavirus-2*, важкий гострий респіраторний синдромом коронавірусу-2), є широким, від безсимптомної інфекції до гострого респіраторного дистрес-синдрому з високою летальністю. За даними досліджень повідомлялося про фактори ризику важкого захворювання та смерті серед дорослих хворих. Серед них старший вік пацієнтів, високий бал за шкалою SOFA і D-димер вище 1 мкг/мл були факторами ризику смерті (Zhou F., 2020; Tang N., 2020).

Розумно припустити, що пацієнти, інфіковані COVID-19, можуть мати високий ризик розвитку венозних тромбоемболічних подій. У дослідженнях, було визначено, що майже 50 % пацієнтів з лабораторно підтвердженою інфекцією COVID-19 мали підвищені рівні продуктів розпаду D-димеру та фібрину, причому це підвищення було більш вираженим у важких випадках. Хоча опубліковані дані дуже обмежені, здається раціональним припустити, що оцінка D-димеру може надати корисну клінічну інформацію (Han H., 2020; Patil S., 2022).